

[Aage Fogh.]

de 10.000 kr. kommer grundskyldsstigningen og byggemodningsudgifter. Så varer det måske 10 år, før de får byggetilladelse, og så har de fået en grund til 30.000 kr. i stedet for 10.000 kr. Det eneste sikre er, at han, der solgte jorden, rejste derfra som millionær.

Derfor vil jeg have lov til at sige til den høje regering, at i stedet for at lytte til det ærede medlem hr. Erik Eriksen — for det er hans og de konservatives betingelser, at grundskyld skal man give afkald på, for det er de velhavende, der skal betale — skulle man fæstne loven og udvide loven. Men det er da helt klart, at parcelhusbyggerne skal have lov til at bo i fred og ro, så længe de selv bor på ejendommen; grundstigningsskylden må være hvilende, således at den træder i kraft den dag, der sælges. Der er mange penge deri, men det er klart, at man skal sætte ind på det rette tidspunkt.

Derfor vil jeg gerne slutte med at sige, at det er min fulde overbevisning, at hvis kommunerne skal kunne klare de problemer, vi her møder, kan det kun gøres ved et nøje samarbejde mellem kommunerne, købstæderne og de omliggende sognekommuner og med ministeriet og således, at disse store spekulationsopkøb af jord af private folk ikke tillades, medmindre alle byggemodningsforholdene er gennemført, det vil sige kloakker, veje og rensningsanlæg, som er nødvendige alle vegne. Når kommunerne har de planer i orden, bør de have lov til at vurdere jorden op til det, den er værd, i stedet for at byde og byde, så man som f. eks. i Ballerup kommune kommer til at give 35 mill. kr. for en gård på 350 tdr. land. Det er ikke rimelige vilkår at byde kommunerne at arbejde under. Det må vi kunne rette ved, og det håber vi kan ske i løbet af vinteren. Altså problemet ødegårde, det er det, der findes dér, hvor spekulatøren råder, men ikke i Jylland eller andre steder, og hvis vi kunne holde de priser, vi har i øjeblikket, så vil problemet ikke eksistere mere. Derimod vil der eksistere et behov for penge, der på rimelige vilkår kan lånes ud til dygtige landbrugere, der vil forbedre deres produktionsapparat; men det skal jeg sige noget om ved en anden lejlighed.

Johan Poulsen: I den tale, den højtærede statsminister i henhold til grundlovens § 38 skal holde ved folketingets åbning, og hvori der gives en redegørelse for rigets almindelige stilling samt for de af regeringen påtænkte foranstaltninger, er der også et ganske kort afsnit, der berører færøske forhold.

Der er to forhold, den højtærede statsminister omtalte, nemlig som det første, at fra den 12. marts 1964 vil 12 miles fiskerigrænsen blive effektiv, således at den vil få virkning over for alle lande, og som det andet, at regeringen vil fremsætte lovforslag om en færøsk investeringsfond på 60 mill. kr., tilvejebragt ved årlige statstilskud på 10 mill. kr. fra og med finansåret 1964-65.

Fondens midler tænkes anvendt som lån, i første række til udbygning af veje, elektricitetsforsyning og havneanlæg. Dette lovforslag har fået tilslutning fra alle partier i lagtinget, og det er en forudsætning, at oprettelsen af denne fond, der vil fremskynde den nødvendige udvikling af det færøske erhvervsliv, vil kunne gennemføres med bred tilslutning her i folketinget.

Det glæder mig at kunne konstatere, at regeringen stadig står urokkelig fast på 12 miles grænsen. Det er os alle vel bekendt, at her er et område, hvor interesserne de forskellige fiskerinationer imellem brydes, og at der er stærke kræfter bag på begge sider. Vi har således i de sidste dage kunnet læse i pressen om den russiske fiskeriminister, der for tiden er på genvisit her i Danmark og bl. a. sammen med vor egen fiskeriminister, hr. A. C. Normann, har aflagt Færøerne et besøg. Af pressen synes det at fremgå, at den russiske fiskeriminister skal have benyttet lejligheden til at drøfte muligheden for, at den russiske fiskerflåde, der opholder sig ved øerne store dele af året, kan få tilladelse til at foretage omladninger af fangsten på nærmere angivne strækninger inden for fiskerigrænsen, hvor fartøjerne kan finde passende læ under udførelsen af deres arbejde.

Uden at have nærmere kendskab til de nævnte forhandlinger føler jeg trang til at udtale, at jeg føler mig overbevist om, at ingen ansvarlige myndigheder, hverken på Færøerne eller hernede, vil tage ansvaret for at imødekomme et sådant ønske, ligegyldigt fra hvilken side det kommer, og